

22. 6. 2022

Tisková zpráva

Během posledního květnového víkendu se v severozápadním italském městě Finale Ligure uskutečnilo mistrovství světa ve vytrvalostním závodě horských kol na 24 hodin. Členové cyklistického oddílu Team Bike Březová Pavel Kodl a Jiří Svoboda si ze závodu odvezli zlaté medaile z kategorie dvojic. Podívejme se, jak se odvíjel jejich vítězný příběh.

Pavel a Jirka

Na úvod je třeba uvést, že hoši nejsou žádná ořezávátka. Když se podíváme na jejich výsledky za poslední tři roky v kategorii dvojic, tak vidíme vítězství na již slavném závodě Sokolovská MTB 24 2021, bronzové medaile z mistrovství ČR 2020, jež se jelo v rámci stejného závodu, a za rok 2019 pak první místo v celkovém pořadí celoročního Československého seriálu 24 hodin MTB. Kluci závodí od útlého věku a zkušeností mají na rozdávání.

Cesta na start

Do města Finale Ligure kluci dorazili po tisícikilometrové cestě již ve středu odpoledne, a to za účelem kvalitní aklimatizace. Informace z internetu hovořily o náročné trati. Skutečnost však očekávání předčila: sjezdy byly samé úzké cestičky s volnými kameny a výjezdy nekonečně dlouhé, prudké a především náročné na udržení se za řídítky. Po několika zkušebních kolech kluci zhodnotili, že trať je krutopřísná, ale spravedlivá. Čtvrteční trénink byl spíše symbolický a jeho hlavní část proběhla na písečné pláži. Kvalitní regenerace je základ.

Čtvrteční večer přinesl šok. Z letmého čtení pravidel ke způsobu předání štafety totiž vyplynulo, že start je v pátek v dopoledne – a ne v sobotu, jak bylo uvedeno v rozpisu a na webových stránkách. Kluci proto ještě ve čtvrtek večer spěšně postavili v místě startu týmový stan a spěšně se odebrali na kutě. Po osmihodinovém spánku zazvonil v sedm ráno budík a kluci den zahájili vydatnou snídaní. Následně u svého stanu, útočiště pro následujících 24 hodin, připravili vše potřebné – od postele přes jídlo až po servis kol. Následovala závodní rozprava a v 11 hodin zazněl startovní výstřel.

Závod

Taktika byla jasná: nenechat se vybláznit soupeři, držet si své tempo a když bude třeba a zbude nějaká energie, tak ke konci zabojovat o co nejlepší umístění. Teploměr atakoval 36 stupňů ve stínu. Start byl po vzoru závodu v Le Mans běžmo a ujal se jej Jiří, jenž 500 metrů zvládl velmi pěkně a na kole vyrážel celkově 15. a ve dvojicích druhý.

První předávka štafety proběhla na druhé pozici zhruba minutu za švýcarskou dvojicí. Po prvním Pavlově kole už březovská dvojice svůj závod vedla. Drama nastalo při Pavlově druhém kole, kdy Pavel při jízdě v prachu za prvními jednotlivci přehlédl ostrý kámen a píchnul zadní kolo. Naštěstí do technického depa nebylo daleko a Pavel tam dojel téměř na prázdném kole. Po rychlé výměně ještě v průběhu svého okruhu Pavel zpět vybojoval pro dvojici vedení.

Do začátku noci si Jiří s Pavlem vypracovali náskok jednoho okruhu na dvojici ze Švýcarska. Nohy jim pořád táhly a psychika byla na vrcholu, protože nikdo nečekal, že opanují první místo. Z noci měli kluci značný respekt, a to kvůli náročnosti sjezdů s ostrými kameny rozesetými po celém okruhu. Naštěstí vše dopadlo parádně a žádný technický ani jiný problém nenastal.

O vše, co se týče techniky a stravování se klukům staral Jirkův starší bratr Pecan, rovněž nadšený vytrvalostní sportovec. K ránu se oběma klukům začal ozývat žaludek, který už zkrátka nechtěl nic přijímat, ale nezbylo než jej přemoci. Čím více se blížil cíl, tím více kluky zaplavoval adrenalin. Anebo

to byly endorfiny? Vzrušení rostlo. Okruhy ubíhaly svižně a hodinu před koncem kluci měli náskok dvou okruhů a věděli, že už nemohou být předstiženi.

V cíli euforie, nadšení a radost, že je konec. Večer byla v plánu oslava, ale hoši byli tak hotoví, že padli do postele a spali doslova jako zabítí.

Poděkování

Za finanční podporu děkujeme městu Aš a městu Březová. Společnosti ALGON PLUS-AUTO a.s. vděčíme za zapůjčení dodávky.

Rozhovor

Otázka: Jak jste se o závodě dozvěděli?

Jirka: Už ani nevím, jak jsme se o závodě dozvěděli. Původní plán byl jet na mistrovství světa do Portugalska v roce 2021, čemuž ale učinil přítrž koronavirus. A tak jsme na mistrovství světa jeli o rok později.

Otázka: Jak probíhala Vaše příprava?

Pavel: Na kole sedíme od mala každý rok, takže to v nohách máme tak nějak už od přírody. Konkrétní příprava začala v zimě, kdy jsem proti předchozím létům daleko více času trávil na válcích (trenažeru) a běháním a prvně jsem vyzkoušel skialpy. Na přelomu března a dubna jsme strávili 10 dní na ostrově Mallorca, kde jsme najeli dostatečný objem a doma v tom pak pokračovali. Intenzity jsme netrénovali, soustředili jsme se na objem.

Otázka: Jak byste popsali závodní okruh?

Jirka: Okruh měl 11 km a 330 m převýšení. Oproti běžným českým závodům byly na trati volné ostré kameny, sjezdy pouze úzké terénní cesty s klopénkami a skoky (tzv. singletraily), kopce dlouhé prudké vystavené spalujícímu slunci a především místy velmi technicky náročné. Řekl bych, že technickou i fyzickou náročností byl okruh srovnatelný s úrovní Českého poháru.

Otázka: Jak jste se v závodě střídali?

Pavel: Jeden okruh nám zabral cca 45 minut a střídali jsme se po jednom kole. Pro mě je základ nejezdit vůbec silově, spíše jen rychle točit co nejlehčí převody.

Otázka: Na trati byly stovky lidí, jak jste se tam vešli?

Jirka: Od našeho třetího okruhu jsme na trase neustále někoho předjížděli. Naštěstí byli závodníci velice ohleduplní a při každé příležitosti nás pouštěli před sebe. Později už to bylo s pouštěním o poznání horší, ale pořád to bylo na přijatelné úrovni. Připisuji to únavě všech zúčastněných.

Otázka: Potkaly Tě, Pavle, nějaké zdravotní obtíže?

Pavel: Kolem paté hodiny ranní mě začal zlobit žaludek. Bylo to únavou, spánkovým deficitem a už jsem do sebe nemohl téměř nic dostat.

Otázka: Jirko, potkal ses na trati s vítězem kategorie jednotlivců?

Jirka: Ani nevím. Víím jen, že to je neskutečný borec. Jeho výkon je pro mě naprosto nepředstavitelný: ujet stejný počet okruhů jako my ve dvou. Byli jsme před ním o téměř celý okruh, což značí, že proti němu jsme naprostí amatéři.

Otázka: Můžete závod srovnat s naším místním závodem Sokolovská 24 MTB?

Pavel: Pro mě i trochu překvapivě je na tom Sokolovská 24 MTB daleko lépe než závod ve Finale Ligure, co se týče organizace. Propozice nejasné, nikde se nedaly sehnat startovní listiny, online výsledky fungovaly napůl, catering žalostný. Co se nedá srovnat je náročnost tratí. Postavit tak náročnou trať v Sokolově nejde a beztak je otázkou, kolik lidí by na ní chtělo závodit.

Otázka: Jak jste na tom nyní s fyzičkou?

Jirka: S vytrvalostí si troufnu říct, že jsem na tom nejlépe, co jsem kdy byl. Co se týče rychlosti, tak tam mám určité mezery.

